Kanoweek 2021 zaterdag 29 mei t/m vrijdag 4 juni De Hunze - Groningen – Lauwersmeer – NO Friesland – De Veenhoop – Joure (193km.)

Dag 1. 29 mei: Gieterveen - Zuidlaardermeer 19,5km.
Om half acht verzamelden we bij de loods, om de kano's op de kar te leggen, peddels in de bak, etc. Er was meteen weer een gezellige sfeer, we hadden er zin in. Vanwege Corona reden we deze keer met meer auto's.
Toen alles op de kar lag wilde het thuisfront een fotomoment. Leuk natuurlijk! Maar ja, hoe krijg je de deelnemers eensgezind op dezelfde plek? Een deel stond bij de kar, een ander deel tegen de loods. Marleen, Fredy, Luise en ik stonden bij de loods, en Marleen zei: "Kijk eens, we zitten nu al in de achterhoede!" Wat overigens in het vervolg van de tocht enorm bleek mee te vallen, want de dames zaten zeker niet steeds achteraan.
We vertrokken richting Kropswolde, waar we eerst de tenten gingen opzetten voordat we naar het startpunt reden. Onderweg passeerden ons twee auto's met kano's op het dak: dat bleken Maarten en Luuk, die ons voor de slagboom van de camping stonden op te wachten. Toen de tenten stonden en waren ingericht werd er koffie rondgedeeld, en we vertrokken richting Gieterveen. Leo Mos had het instappunt een paar dagen eerder nog verkend gelukkig, het was een prima kanosteiger in de Hunze, bij uitkijktoren Elzemaat.

De kano's moesten over het hek worden getild, maar met vereende krachten was dat geen bezwaar.
Het vertrek duurde lang, mensen op de kant werden licht ongeduldig: "Hoe laat gaan jullie aankomen? Op deze manier wordt het wel een uur of negen vanavond". Tot overmaat van ramp bleek Fredy iets vergeten: ze lag al midden op het water, maar haar man had geen afscheidsknuffel gehad. Een dramatische scene volgde.
De Hunze bleek een mooi riviertje, het kronkelt mooi door de weilanden met hier en daar een bosje of een klein meertje. Er leven bevers, hun sporen (afgeknaagde stammetjes, bulten blauwe modder) ontlokten de kenners lyrische opmerkingen.
De pauze na anderhalf uur bleek toch nog wel fris, meerdere mensen zochten wat meer de luwte op onderaan de dijk.
Op een gegeven moment kwam er wat meer bebouwing, er lagen boten langs de wal: we kwamen bij het Zuidlaardermeer. We hielden pauze bij een haventje, speciaal voor ons werd het toilet open gedaan. Na de pauze voeren we het meer over, tegen de wind en de golven in. Het weer werd steeds zonniger! Aan het eind van het meer voeren we langs een beroepsvisser met een tichtset en een palingrokerij. Zag er erg leuk uit.
We brachten de kano's naar de tent, douchten, en liepen naar het terras aan het meer. Maar

nee, daar was geen plaats voor ons, want we hadden niet gereserveerd. Afhalen dan? Nee, dan hadden we voor vijf uur moeten bestellen. Maar toen voeren we nog op het meer. Het werd dus de snackbar. Behalve voor Maarten, voor hem maakte het restaurant een uitzondering vanwege zijn dieet. Leo Witjes hield hem gezelschap.
Op het terras van de snackbar hoorden we het commentaar van de chef in de keuken: “Kut, kut, wat is dat hier voor een kutzooi? Waarom werkt .. vandaag niet? Wanneer is de couscous klaar, nog 1 minuut?!” De klanten op het terras zullen vast vriendelijker zijn bejegend.
Op de camping dronken we nog een paar Beerenburgjes na, een gezellig slot van een prima dag!
Atte.

Dag 2. 30 mei: Kropswolde (zuidlaardermeer via Groningen naar Winsum : 36,9 km

Vanochtend vroeg op. Er wacht een lange route. De meesten hadden het toch wel wat koud gehad en ’s nachts nog wat warms aangetrokken. 6.00 uur begonnen de eersten al te wat rommelen en spulletjes in te pakken. De tenten waren droog gebleven (alleen deze nacht) en dat was wel bijzonder. We zouden al om 8.00 uur vertrekken. 2 uurtjes om in te pakken en te eten. Tijdens het ontbijt zagen we steeds dat er een koolmeesje met larven in de snavel aan de achterkant van de meterkast gingen. En ja hoor daar zat een gat in en je hoorde de jonge koolmezen wel piepen. Schitterend. Zo gezegd om 8.00 uur waren we bij het water, nog een enkeling deed nog wat rek- en strek oefeningen en kon de tocht beginnen. Het beloofde een zonnige tocht te worden met wind uit het Noord-Oosten. De zonnecrème werd aangebracht. Met nog even een blik op het Zuidlaardermeer gingen we verder de Hunze af naar Groningen. We voeren door het industrieterrein waar veel scheepsbouwactiviteiten zijn. Vlak voor de A7 kregen we te horen

dat de vaarroute door de binnenstad afgesloten was i.v.m. de reconstructie van de A7.
Bij de schouwburg aan het water kwam een cameraploeg van RTV Noord op ons af voor een interview. Ik was toevallig de voorste en kon vertellen over de mooie tocht die wij deden en over onze vereniging. Daarmee bezig zijnde, komt er vanuit de achterhoede een zingende kanonier aan varen. En werd het interview opgevrolijkt met een Groningse hymne. Het filmpje ging online en werd door een bestuurslid, via de WhatsApp doorgestuurd en konden we het ’s avonds terugkijken.

Tegen over een imposante flat van 25 verdiepingen zijn we bij een kanosteiger aan wal

gegaan om even te pauzeren en te genieten van de meegebrachte koffie.
Na de koffie moesten we een stuk terug om de oostelijke route te nemen. Via de grote Oostersluis, verbinding tussen het Eemskanaal en het Van Starkenborgkanaal, zijn we geschut. Even verder, voor de fietsbrug die door een binnenvaartschip een week eerder zwaar beschadigd is, zijn we het Boterdiep opgegaan. Hier lagen allemaal woonarken (een bonte variatie van klein tot groot en in een enkele ark zou je niet willen overnachten) langs de oever. Bij bouwmarkt Hornbach, Groningen Oost, moesten we weer via een sluis verder. Hier hebben we onze lunch genuttigd en waren we ongeveer halverwege.
Via Zuidwolde kwamen we in Bedum, een prachtige plaats met karakteristieke huizen. Via Bedum naar Onderdendam, een heel lang recht stuk met een strakke Noorder wind tegen, even doorbijten. In Onderdendam zijn we even gestopt bij een restaurant wat gerund werd door vrijwilligers voor een bakje koffie. Heerlijk met nog zo'n 6 km te gaan. Via het Winsumerdiep kwamen we in de buitenwijk van Winsum. Je zag je ogen uit, wat een prachtige wijk met schitterende woningen aan het water. Door Winsum varend kwamen we om 17.30 uur bij de camping. De kano's op de karretjes en naar het campingveld. Daar werden twee picknickbanken tegen elkaar gezet voor gezamenlijke activiteiten. Om 20.00 uur werden er pizza's gebracht en hebben een paar hun eigen eten gekookt. Daarna nog even het mooie dorp verkend. Op de terp prachtige oude panden en een heel oud kerkje. "Winsum is in in 2020 door de ANWB uitgeroepen tot het mooiste dorp van Nederland". Hierna nog even gezellig geborreld en zo tegen elfen lag ieder weer in z'n tentje.

Bijzondere waarnemingen: de Roerdomp, helaas niet gezien maar wel bijna elke avond en nacht het 'hoempende' geluid gehoord; de Geelgors op een paaltje; het Icarusblauwtje en de meikever. Vlak bij Akmarijp zagen we een ouder paar Grauwe- en een Canadese gans met jongen.

Ik heb Jan de Jong, beroemde vogelaar uit Joure gevraagd naar deze combinatie. Antwoord: Soms zie je grauwe gans met jongen samen met een Canadese gans. Of het een gemengd koppel is kan ik niet zeggen. Soms verliest de Canadese gans zijn legsel (kleine jongen)
en volgt dan een grauwe gans met jongen.

Mient

Dag 3. 31 mei: Winsum - Zoutkamp 25,5km
Weer: zonnig 20 graden, wind NO3

Als beginnend kano-kampeerder begint het tempo van het inpakken van de kano er op deze derde dag al wat beter in te komen.
We hoeven vandaag niet heel vroeg weg want er moeten eerst nog boodschappen gedaan worden. Het is in Winsum riant toeven met lekkere hangstoelen die we van de Tipi-tenten in bruikleen hebben genomen. In het midden van het kampement staat een grote picknicktafel waarop een stroomvoorziening voor ons is gemaakt. Ook het toiletgebouw is direct om de hoek.

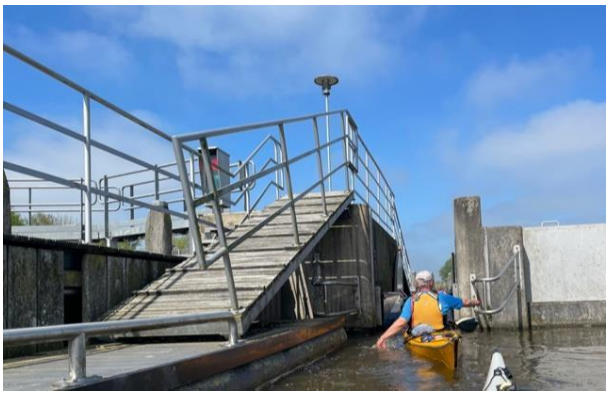

Rond 10 uur stappen we in voor een tocht naar Zoutkamp. Onderweg is het eerste obstakel de schutsluis Schaphalsterzijl. Voor kano's hebben ze hier een speciale kanogoot gemaakt. Het is even spannend, je moet je met de handen over een soort rubberen drempel trekken. En daarbij is het ook zaak te zorgen dat je peddel niet overdwars gaat zeg maar. Zo te zien heeft Ronald hier geen moeite mee.

De tocht gaat verder naar Schouwerzijl waar we pauze willen houden. Er is een mooi uitstapsteigertje maar de wal erachter is heel steil. Sjouke ziet het wel zitten en trekt met al zijn krachten de eigen kano tegen de helling omhoog. Als hij hier net mee klaar is wordt even verderop een betere aanlegplek ontdekt langs een lange steiger. De meesten gaan hier heen, een aantal vergezelt Sjouke en laat de eigen kano in het water liggen. Het is een prachtige parkachtige omgeving waar we ook nog even een stukje kunnen wandelen.
De tocht wordt vervolgd en we varen heel mooi naar gemaal Electra waar we pauze 2 houden.

De vaart maakt een aantal kronkels waardoor we soms zelfs even voor de wind varen. Dat is erg prettig na de pittige tocht van gisteren waar we soms hele stukken tegen de wind in moesten ploeteren. Het laatste gedeelte gaat over het Reitdiep naar Zoutkamp. Het is de bedoeling dat we bij camping de Roufant uitstappen, maar deze camping lijkt niet heel erg ingesteld te zijn op het uitstappen uit de kano. Een deel van de groep stapt uit bij een strandje en krijgt met een aardige inspanning de kano's op de weg. De anderen stappen uit bij een hele smalle balk waarover je dan naar de kant moet zien te balanceren. Ikzelf probeer met succes de billen-shuffle uit. Gelukkig is hiervan geen foto gemaakt ☺. Albert ziet er niet tegenop. Soepel stapt hij uit en balanceert over de balk terwijl anderen zijn kano aan wal trekken.

Na wat omzwervingen over de camping worden de tenten vlak bij de ingang opgezet. Er staat een straffe wind dus alles moet goed vastgezet worden.

Voor mijzelf eindigt hier na 3 dagen het kano-avontuur wegens andere verplichtingen, maar niet nadat er voor het eerst na lange tijd nog een maaltijd genuttigd wordt op het terras van een restaurant in Zoutkamp.
Iedereen heel erg bedankt voor de gezellige dagen en de geweldige hulp bij in- en uitstappen en andere activiteiten die sterke kerels toch echt beter kunnen dan ik….
Wat mij betreft zeker voor herhaling vatbaar.

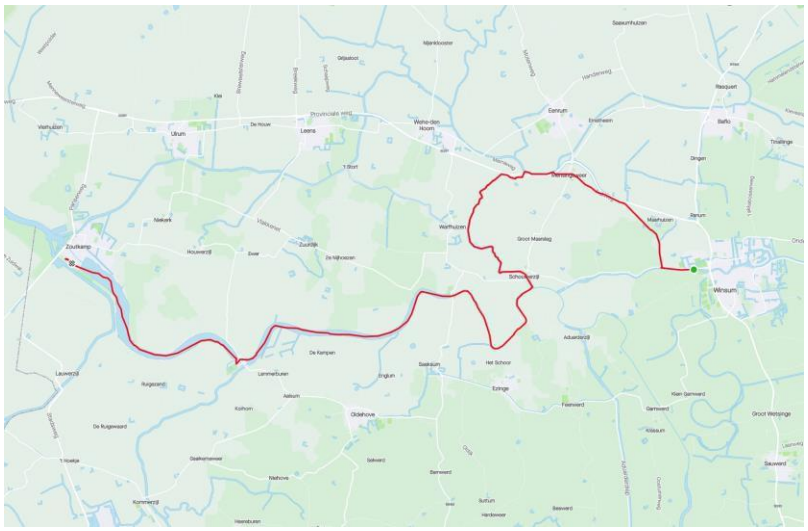

Fredy Zijlstra

Dag 4. 1 juni: Zoutkamp (De Roussant) - Lauwersmeer - Kollumeroord 23,8km. Grotendeels ruim water.

Varen om 9.00 u was de planning, dus dat leverde om 7.00 u al heel wat bezigheidsgeluiden op, zoals gebrobbel van een luchtbed, de ritsen van de tent of van de slaapzak. Zoals iedere ochtend waren er ook tentjes waar het nog heel stil was.
Even genoten van het zicht op Zoutkamp, vanaf ons grasveldje aan het water. De industrie in Zoutkamp draaide ook. Over het water kwam het geluid van de overslag van grind of zo iets.
Na het zoeken gisteren, van een plek om aan land te komen was het nu duidelijk dat we bij de smalle steigers voor de visbootjes te water moesten en dan gebruik konden maken van de begroeiing tussen de stenen langs de oever. Dit kon prima misbruikt worden om de onderkant van de kajaks te beschermen tegen de stenen. Ja en dan begint de groepsgeest te werken, kano's klaar zetten zo dicht mogelijk bij het water, karretjes er op en door de sjouwers onder ons werden de boten te water gelaten. Het liep weer gesmeerd. Nog even poseren voor een groepsfoto, door de vrouw van Luuk en dan op weg naar de sluis en naar het grote water. Zon op de kop en wind in de rug en binnen de kortste keren zwermt de groep uit over het water. Binnen een half uur tijd om kleding uit te trekken, het begint warm te worden. Mooie rietoevers, bruine oerrunderen op het weiland en ondiep buiten de geul. Gewoon ander water, helder en met de sfeer van oude kreken uit de tijd van de Lauwerszee. Prachtig. Tegen 11.00 u was het tijd om een pauze plekje te zoeken, het werd een strandje bij een plek waar we eerder gelegen hebben bij de Lauwersmeer tocht.

Er ontstaat wat onrust, want de weer kenners merken een aanwakkerende wind op uit oostelijke richting en de schattingen lopen uiteen van 4 tot 5 in de loop van de middag. De route werd aangepast, want om dan helemaal naar Lauwersoog te varen was niet verstandig. Het werd een aangepaste slinger in de richting van Lauwersoog en dan met een boog richting Esonstad en lagerwal. Het werd spelen met de golven en als extra een paar rollers veroorzaakt door een vissersschip. Verbazing wekkend als je zit op wat voor grote afstand dit schip passeerde. Ons wacht de luwte van het haventje en het comfort van een terras met koffie en zo.

Voor de terugweg werden er nu afspraken gemaakt. De kanoniers moeten deze keer bij elkaar blijven met aan de buitenkanten een peddelaar en een voorop en een achterop. Op deze manier gingen we met een rustige peddelslag schuin tegen de wind en de golven in naar de hoge wal. Ik heb geen applaus gehoord maar mijn waarneming was dat het dus wel kan, dat de groep bij elkaar blijft als het echt moet. Daarna was het weer tijd om uit te zwermen over de vaarweg richting Kollumeroord. Die zon dat brand er in hoor. De ingang van het haventje wordt grotendeels in beslag genomen door een werkschip. Ze zijn met de oever bezig, maar we kunnen er nog langs. In het haventje is het gezellig druk met spelende kinderen. Ze verblijven in de groeps accomodatie van Natuurlijk Kollumeroord.

Voor ons is er een kampeerveldje met een stroomaansluiting. Mooi plekje. Tent opzetten, douchen en klaar maken voor de bbq op het terras bij het restaurant. Prima verzorgd. In de avond en nacht was het gehoenk van de roerdomp te horen. Mooie afsluiter van de dag.

Leo Mos

Dag 5. 2 juni: Kollumeroord - Zwaagwesteinde 28,6km

Dat gebeurt niet elke dag dat we ’s morgens zo maar aan de ontbijttafel kunnen aanschuiven. Lekkere verse broodjes en alle tijd om van een verzorgd ontbijt genieten.

Voldaan stappen we daarna in de kajak en varen naar de sluis, Dokkumer Nieuwe Zijlen.
Het schutten verliep voorspoedig, want het hoogteverschil was maar klein.
Ten noorden van de sluis ligt een monumentale keersluis, de oude kering van het vaste land en de vroegere Lauwerszee. De moeite waard om het oude verleden even te bekijken.

Het Dokkumer Grootdiep is de hoofdvaart naar Dokkum en is ongeveer 10km lang. Als kanoër wil je ook wel eens aan de kant, maar op het gehele traject is eigenlijk geen mogelijkheid daarvoor aanwezig. Pas 2km voor Dokkum is er een “kanosteiger”.
Eigenlijk zijn we op ons hele tocht van de week maar weinig of geen uitstap voorzieningen voor kanoërs tegengekomen. De steigers zijn in algemeen alleen geschikt voor jachtjes.

In Fryslân is er sinds kort een provinciale werkgroep “kleine watersport” in het leven geroepen om daar iets aan te gaan doen en idee is dat er om de 5km een voorziening komt om even de wal op te kunnen gaan. Nou, dat wordt een hele klus om dat te realiseren vòòr aanvang van het nieuwe cultuurjaar Fryslân 2028!

Uiteraard brengen we een tijdje door in Dokkum, een prachtige stad die je echt niet mag overslaan.
Na de lunchtijd varen we nog een rondje om de stad en gaan we 2km terug oostwaarts om daarna om daarna stuurboord de Strobossertrekvaart op te varen.

Op de kruising ter hoogte van Westergeest gaan we eerst een paar 100m richting oost om even op de wal de benen te strekken.
Een enkele enthousiasteling neemt daar ook de gelegenheid om te zwemmen.

Daarna vervolgen we de route westwaarts Petsloot-Nieuwe Vaart, op weg naar Zwaagwesteinde.
Op vele stukken in de totale route wordt de beschoeiing vernieuwd. De houten grondkeringen zijn wel aan de beurt om vernieuwd te worden.
Net voor de brug van Zwaagwesteinde komen we bij onze camping. De voorzieningen om daar uit te stappen en de kano’s op de kant te krijgen zijn beroerd, maar met alle gezamenlijke inzet krijgen we het voor elkaar om onze zwaarbeladen kano’s en onszelf netjes op de kant te krijgen.
Daarna tentje opzetten, Chinees bestellen in Zwaagwesteinde (De Westereen in het Fries) of zelf potje koken!

Ronald

Dag 6. 3 juni: Zwaagwesteinde - De veenhoop 26,9km.

Vandaag de een na laatste etappe naar de Veenhoop.
De kilometers zitten inmiddels goed in het lijf, en de focus gaat al wat meer naar het einde van de tocht. Vandaag 26,9 km voor de boeg.
Opnieuw een mooie route die start in de Nieuwe Vaart., vanaf camping de Zilveren Maan. De hoge wal geeft ons dankzij het teamwork geen enkele moeite bij start. We volgen het kanaal richting Drachten. Een kanaal zoals zo velen. wel horen we een bijzondere vogel: het blijkt de Snor te zijn.

Hierna komen we onder een brug door bij Kuikhorne. Melige jeugd vond het nodig zand en modder op de kano van Leo M te gooien. Lekker makkelijk doelwit. Erachter aan gaan lukt natuurlijk niet.
Verderop gaan we het Bergumermeer op. Eerst goed opletten, we kruisen de Groninger Vaart (verlengde van PM-kanaal)waar een groot vrachtschip aan komt. Geen probleem, en ook het meer ligt er rustig bij.

We besluiten om Eastermar aan te doen. Een erg mooi dorpje met een mooi terras.

Het vakantiegevoel is weer helemaal aanwezig! De sorbets vinden gretige aftrek, en Corona doet er even niet toe, de tafels en stoelen zijn zo gemonteerd dat je 1,5m van elkaar bent en hier verder niet aan hoeft te denken.
Hierna via de Lits de Leien op. Ook een mooi meer.
We zoeken Mient en Ronald die hier een bestemming hadden, maar aan de einder is niets te zien. Na een poosje turen maar doorvaren, ze vinden ons wel weer. En inderdaad, op een rustplek in het Smallingerland bij een mooie recreatieveld sluiten ze weer aan.
We beginnen aan het laatste stuk van de tocht. Altijd weer een verrassing waar je komt.
Eerst zoeken naar een goede uitstapplek. Dat is niet altijd makkelijk te vinden. Maar we weten inmiddels dat we daarbij geduld moeten hebben. Na wat zoeken moeten we eerst een sluisje door. En dan is het nog maar een stukje lopen naar de camping.
Die ziet er erg nieuw en verzorgd uit. We staan gezellig dicht bij elkaar op een veldje. Helaas moest Leo M hier afscheid van ons nemen, hij ging naar huis vanwege familieomstandigheden.
In de avond gaan we naar het terras van “It Polderhus”. Een fijn restaurant, voldoende plaats op het terras en lekker eten. We genieten weer na van een mooie dag en al weer de laatste avond samen. We laten het eten zakken met een mooie wandeling door de polder en langs de Wijde Ee. Wat een avond, wat een week!!!

Leo Witjes

Dag 7. 4 juni: De veenhoop - Joure 31,7km.

Vandaag vrijdag 4 juni varen we van de Veenhoop terug naar Joure. Van de groep van 14 varen er 12 mee. Luuk heeft zich weer aangesloten. Leo Mos is gisteren vertrokken vanwege familieomstandigheden en Fredy was eerder weggegaan. Fredy vaart ons later tegemoet. Wakker wordend in mijn tentje denk ik een roerdomp te horen. Het geluid waar Mient en Leo mij eerder bewust van hebben gemaakt. Ik verheug me op de laatste tocht vandaag. We vertrekken om acht uur. Ik moet voortmaken.

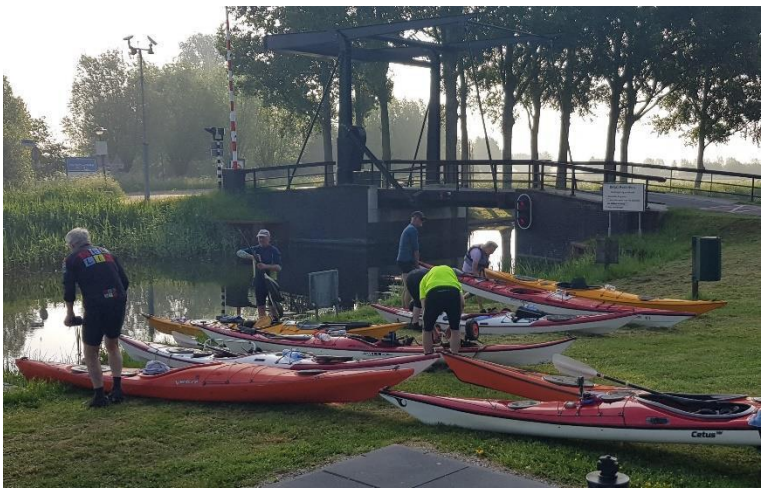

Om acht uur is iedereen op tijd klaar om in het water te gaan. We beginnen met het bevaren van het Polderhoofdkanaal. Dit vind ik leuk omdat een ex college het project heeft geleid om het kanaal weer bevaarbaar te maken. In 1875 is het kanaal gegraven voor de turfwinning. Toen de turfwinning eindigde zijn de sluizen gedempt en was het niet meer mogelijk het kanaal te bevaren. In 2014 is het kanaal gebaggerd en zijn de sluizen hersteld. In 2015 is het kanaal officieel opengesteld.
Het is bijna windstil en het water is spiegelglad. Eerst varen we circa 4 kilometer zuidoostelijk richting Nij Beets. Het plaatsje waar Jan Kleefstra heeft gewoond. Vervolgens circa 3 kilometer zuidwestelijk naar de schutsluis. Heerlijk varen op het gladde water.
Na geschut te zijn komen we op het Nieuwe Diep of het Nijdjip. Het gebied wordt de Ulesprong genoemd en hier gaan we pauzeren. Bij een boerderij gekomen trekken we de kano's aan wal. Enigszins verbaasd zien een paar van ons Sjouke verdwijnen achter de boerderij. Sjouke gaat vragen of we ook op het terrein mogen liggen met onze kano's. De eigenaresse blijkt een bekende te zijn van Sjouke. Ook blijkt dat op deze locatie in het verleden een kanovereniging te hebben gezeten waar Sjouke ook lid van is geweest.

Na de pauze varen we over de Boarn richting Alde Boarn. Net voor Alde Boarn passeren we een brug met een prachtige muurschildering. De Boarn kronkelt door Alde Boarn, een leuk oud plaatsje. De Boarn is wel erg smal. We passeren een motorboot die ons net voorbij kan met maar 1 kano langszij. Tegelijk denk ik, als er twee motorboten moeten passeren zal er één weer achteruit moeten varen.
Na Alde Boarn komen we in Nes en gaan richting Akkrum. We varen straks over het Leppe aquaduct eerst moeten we linksaf slaan en de zeer druk bevaren route Akkrum Grou oversteken. Nu valt het gelukkig mee en we hoeven maar twee motorboten te laten passeren. Na het aquaduct te hebben overgestoken slaan we linksaf en varen parallel tussen het spoor en de snelweg. Opeens zie ik een kanovaarder die niet bij onze groep hoort en ook met een zeekano vaart. Sjouke knoopt onmiddellijk het gesprek aan. De kanoër blijkt een tocht door Friesland te maken.
Ondertussen varen we onder het spoor door en varen langs hotel Goerres. Mensen zitten op het terras te genieten aan de waterkant. De onbekende kanoër is inmiddels afgeslagen. Jan geeft aan dat we gaan pauzeren. We pauzeren bij een klein insteekhaventje in Akkrum. Het haventje heeft een wat hoge kade maar het lukt goed om de kano's op het grasveld te krijgen. Er staat een tafeltje met bankjes waar enkelen van gebruik maken. Ook is er een grote boom met schaduw waar enkelen onder gaan zitten. Dit om iets te eten en te drinken.
Na de pauze varen we een stukje terug en slaan rechts af in een kleine doorvaart met een lage brug. Leo Witjes en Siep hebben zich inmiddels weer bij de groep aangesloten. Zij waren verder gevaren en hadden eerst niet door dat we een stukje terug moesten varen. Via Akkrum varen we over Het Deel (vaarweg richting Heerenveen) naar het Akkrumerrak en via het Akkrumerrak naar de Langesloot waar zich een keersluis in bevindt. Het gebied wordt bekender en bekender.
De tocht is overigens best lang, namelijk circa 32 kilometer en mijn zitvlees begint ondertussen pijn te doen. Gelukkig is het niet zo ver meer. In de Syltjessleat worden we verrast door een kanovaarster die ons tegemoetkomt. Het is Fredy. Wat leuk dat ze toch nog een stukje meevaart.
Na de Noordbroekstervaart en de Sylroede te hebben bevaren varen we de haven van Joure in.

Geheel verrast staat bij de kanosteiger en spandoek met de Kanoniers er op en een ontvangst comité. Geert-Jan, Lizanne en Guido zijn er in ieder geval bij. Bij de loods staat koffie, thee en frisdrank. Eenleuke afsluiting. Al met al een prachtige week met zeer mooie tochten die prima zijn georganiseerd door Jan Kleefstra.

Maarten

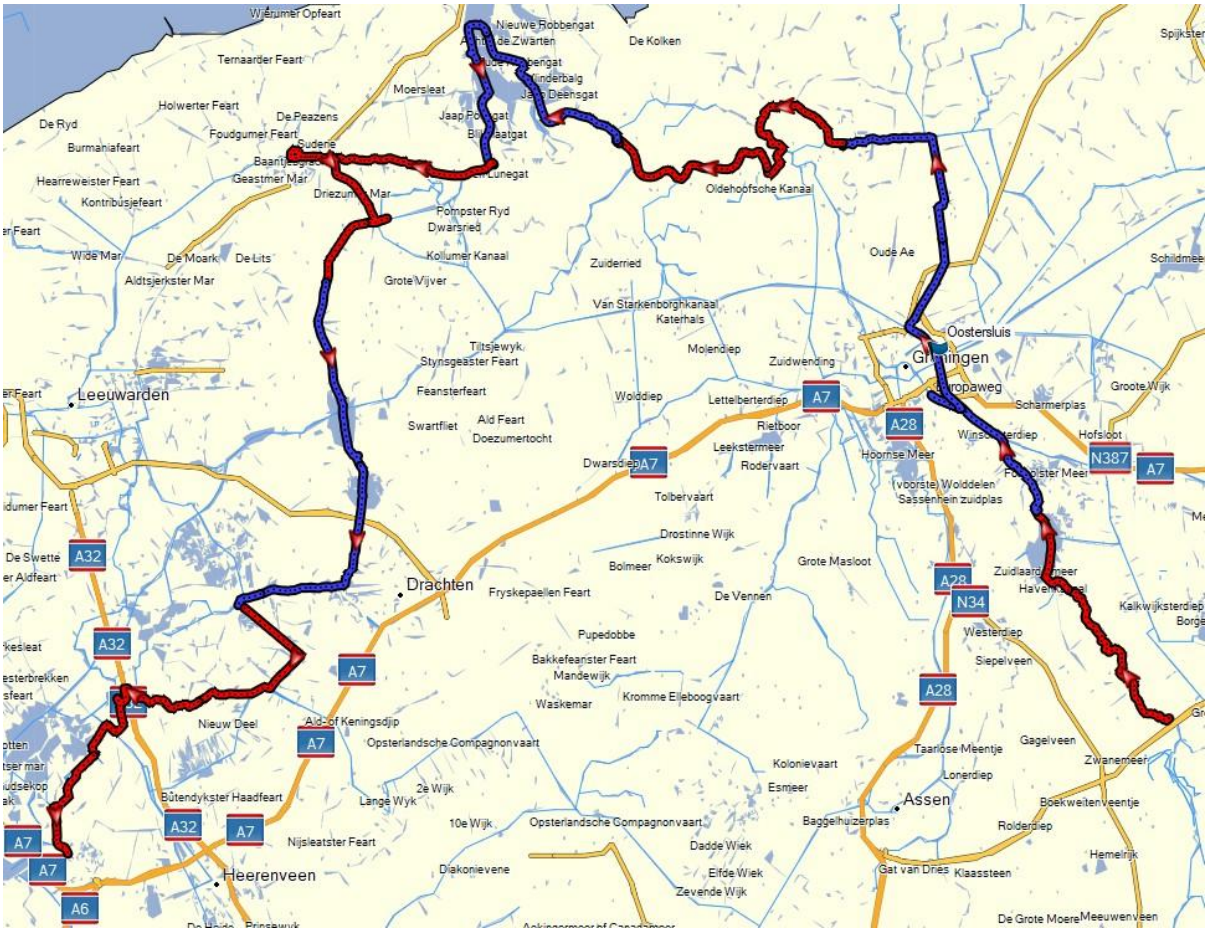

De route